

บทที่ 2

เมืองในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา

ในนวนิยายของดิคเกนส์และ ไตรเซอร์ ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของเมืองและสภาพของเมืองช่วงหลังจากเริ่มปฏิวัติอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกาไว้หลายตอน ซึ่งนับเป็นภาพสะท้อนถึงวิวัฒนาการในช่วงนั้นในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาได้เป็นอย่างดี บางอย่างมีวิวัฒนาการคล้ายกัน แต่บางอย่างก็มีลักษณะแตกต่างกันสามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

ทัศนียภาพเมืองในอังกฤษและสหรัฐอเมริกา

การปฏิวัติอุตสาหกรรมได้เปลี่ยนเมืองเกษตรกรรมของอังกฤษให้กลายเป็นเมืองอุตสาหกรรมอย่างเห็นได้ชัด ความประณีต ความละเอียดงดงามในสิ่งประดิษฐ์จากฝีมือความชำนาญของมนุษย์ถูกแทนที่ด้วยเครื่องจักรกลที่สามารถผลิตสินค้าอย่างเดียวกันได้ครั้งละมาก ๆ อุปกรณ์เครื่องใช้ภายในบ้านเป็นผลผลิตจากอุตสาหกรรมการผลิตทั้งสิ้น โดยเฉพาะมีกระเช้าเลื่อนอำนวยความสะดวกในคฤหาสน์¹ อีกทั้งอาคารสิ่งก่อสร้าง บ้านเรือน ถนน ตรอก ซอยใหญ่่น้อยในเมืองอุตสาหกรรมดูคล้ายคลึงจนแทบจะหาความแตกต่างไม่พบ²

¹ Hard Times (Harmondsworth : Penguin Books Ltd., 1969), Book I, Chapter III, p.55. All subsequent references to Hard Times are to this edition, with chapter number and pagination indicated in the text.

² Ibid., Book I, Chapter V, p. 65.

ดิคเกนส์บรรยายความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรมในเมืองไวน์ในนวนิยายของเขาเกือบทุกเรื่อง ลักษณะของโรงงานอุตสาหกรรมที่ดิคเกนส์ให้รายละเอียดชัดเจนที่สุดคือ โรงงานผลิตเหล็กกล้าที่ตั้งอยู่ตอนเหนือของประเทศอังกฤษ ภายในโรงงานระเกะระกะไปด้วยเตาเผาขนาดต่าง ๆ หม้อต้มแบบใช้ไอน้ำ บล่องไฟสูงมูมหนึ่ง เป็นเหล็กกองใหญ่กองสูงกันอยู่รอบการเผาให้ร้อน เพื่อนำมาหลอมและตัดเป็นรูปแบบต่าง ๆ ตามความต้องการ ผู้สัญจรผ่านไปมาจะได้ยินเสียงโลหะกระทบกัน สลับกับเสียงเครื่องจักรกลทำงาน แทรกด้วยเสียงตะโกนสั่งงาน เสียงพูดคุยกันของคนงานในโรงงานซึ่งดังชัดเจน³

นอกจากรายละเอียดของตัวโรงงานอุตสาหกรรม ดิคเกนส์ยังแสดงให้เห็นภาพการเคลื่อนไหวภายในโรงงาน เมื่อเสียงสัญญาณบอกถึงการสิ้นสุดเวลาทำงานในโรงงานดังขึ้น คนงานชาย หญิง และเด็กต่างทยอยออกจากโรงงานเพื่อกลับบ้าน ในขณะที่เดียวกันก็มีคนงานอีกกลุ่มหนึ่ง เข้ามารับหน้าที่ต่อ⁴ ซึ่งภาพเหล่านี้มิใช่จะพบเฉพาะในโรงงานผลิตเหล็กกล้าเท่านั้นแต่พบทั่วไปในโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิด ความเคลื่อนไหวในโรงงานจึงดำเนินตลอดวันตลอดคืน ทุกโรงงานอีกที่ก็ทริกโครมและสว่างไสวด้วยแสงไฟฟ้าทั่วไป ราวกับว่ามีงานเลี้ยงที่ไม่มีวันเลิกราอยู่ภายใน⁵

การเติบโตของโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่น้อยภายในเมืองทำให้เมืองเต็ม

³ Bleak House (London : J.M. Dent & Sons, Ltd., 1962), chapter LXII, pp. 777-778. All subsequent references to Bleak House are to this edition, with chapter number and pagination in the text.

⁴ Hard Times, Book I, chapter X, p. 103.

⁵ Ibid., p. 103.

ไปด้วยอากาศเสียเพราะเขม่าละออง ฝุ่นและก๊าซเสียจากปล่องโรงงานที่ปล่องยี่สิบ
 สี่ห้องฟ้า เบื้องบนซึ่งปกคลุมด้วยหมอกมีผลต่อสุขภาพของผู้คนในบริเวณใกล้เคียงและ
 ทำให้มหานครลอนดอนดูพราวเลื่อนด้วยถูกปกคลุมด้วยหมอกและเขม่าควัน ดังที่
 ดิคкенส์ได้บรรยายผ่านสายตาของเอสเตอร์ (Esther) ตัวละครเอกในนวนิยาย
 เรื่อง Bleak House ไว้ว่า

...I asked him whether there was a great fire
 anywhere? For the streets were so full of dense
 brown smoke that scarcely anything was to be seen.

'Oh dear no, miss' he said. 'This is a London
 particular' (Chapter III, p.26)

ในนวนิยายของดิคкенส์ เมือง ไม่เพียงแต่พัฒนาด้านอุตสาหกรรม ใน
 ด้านสาธารณูปโภคก็ได้มีการพัฒนาขึ้นด้วยโดยเฉพาะด้านการคมนาคม มีการขุด
 คลอง สร้างถนนเพื่อให้การขนส่งสินค้าคล่องตัวขึ้น รถไฟซึ่งเป็นมิติใหม่ของการ
 คมนาคมขยายตัวไปทั่วมุมเมือง บ้านเรือนและสิ่งก่อสร้างที่อยู่ในเส้นทางวางแผน
 ก่อสร้างทางรถไฟถูกรื้อถอนเพื่อปรับพื้นที่บริเวณนั้นก่อสร้างทางรถไฟเพื่อใช้ขนส่ง
 สินค้าและเป็นรถโดยสาร⁶

การคมนาคมที่สะดวกรวดเร็วและประหยัดค่าใช้จ่าย ทำให้ธุรกิจการค้า
 ในเมืองรุ่งเรือง การเงินแพร่สะพัด บริษัท ห้างร้าน ธนาคาร และร้านค้าต่าง ๆ
 เติบโตขึ้นในเมือง ผลพลอยได้จากความเจริญรุ่งเรืองทางการค้าก็คือโรงเรียน

⁶ Dombey and Son (London : Oxford University Press, 1974), chapter VI, pp. 62-63. All subsequent references to Dombey and Son are to this edition, with chapter number and pagination indicated in the text.

หรือสถาบันทางการศึกษาซึ่งเดิมมีน้อยและจำกัดเฉพาะชนชั้นสูงเข้าศึกษาถูกสร้าง
ขึ้นหลายแห่งในเมืองด้วยความช่วยเหลือด้านเงินทุนจากชนชั้นกลางเจ้าของกิจการ
ธุรกิจการค้าและโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้ชนชั้นกลางและชนชั้นต่ำ พวกกรรมกร
มีโอกาสเข้าเรียนมากขึ้น⁷

ภายในเมืองที่เจริญรุ่งเรืองยังคงเต็มไปด้วยแหล่งเสื่อมโทรม แหล่ง
สลัมที่อยู่ของคณงานที่สกปรก อับชื้น ไม่มีที่ระบายอากาศ เป็นสถานที่เพาะเชื้อโรค
จนก่อให้เกิดโรคระบาดแพร่ไปทั่วเมือง ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้คนเข้าเมืองเพื่อทำงาน
ในโรงงานอุตสาหกรรม ในบริษัทธุรกิจ เมื่อความต้องการด้านที่อยู่อาศัยทวีเพิ่ม
มากขึ้น การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของบรรดาเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมและกิจการ
ธุรกิจการค้าก็คือสร้างบ้านพักคนงานเป็นบ้านพักชั้นเดียวขึ้นอย่างง่าย ๆ และลวก ๆ
ไม่คำนึงถึงสุขลักษณะของบ้าน เพียงแค่ให้มีที่ซุกหัวนอน เมื่อคนงานต้องอัดแน่นอยู่ใน
บ้านเหล่านั้นและอยู่อย่างปราศจากการควบคุมดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐบาล สถานที่นั้น
จึงเป็นแหล่งเสื่อมโทรมที่พิกพิงของคนจนไปวัน ๆ⁸ สภาพบ้านพักของคนงานแตกต่าง
กับคฤหาสน์ของชนชั้นสูงและบ้านใหญ่โตงดงามของชนชั้นกลางในเมืองโดยสิ้นเชิง

เมื่อเมืองเป็นแหล่งงานที่ดึงดูดให้ผู้คนหลั่งไหลเข้ามาทำงาน เป็นที่รวม
ของชนทุกชั้น เมืองจึงคึกคักเคลื่อนไหวตลอดเวลา ดิคเกนส์ได้บรรยายความ
เคลื่อนไหวและทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในเมือง โดยเฉพาะยามเช้าที่สับสนวุ่นวาย ท้องถนน
ขวกไขว่ด้วยกลุ่มคนที่เร่งรีบไปทำงาน อีกทั้งด้วยเสียงของเครื่องจักรกลกับเสียง
เซ็งแซ่ของผู้คน จนกระทั่งราตรีก็รายมาถึง บริเวณอื่นนอกจากโรงงานอุตสาหกรรม

⁷ Our Mutual Friend (London : Oxford University Press, 1963), Book II, chapter I, p.213. All subsequent references to Our Mutual Friend are to this edition, with chapter number and pagination indicated in the text.

⁸ Bleak House, chapter XVI, p.202.

จึงเจียบสงบเพราะผู้คนพักผ่อนหลับนอนเพื่อตื่นขึ้นมาทำงานต่อในตอนเช้า ภาพเหล่านี้จึงเป็นภาพจำเจที่พบทุกวันในเมือง ดังที่ดิกเกนส์บรรยายใน Oliver Twist ไว้ว่า

...As they approached the city, the noise and traffic gradually increased...it had swelled into a roar of sound and bustle. It was as light as it was like to be, till night came on again and the busy morning of half the London population had begun (Chapter XXI, p. 203).

ความเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างภายในเมือง การพัฒนาด้านอุตสาหกรรม คมนาคม การเติบโตของธุรกิจการค้าในเมืองที่ดิกเกนส์ได้บรรยายไว้ก็ปรากฏในนวนิยายของ ไดรเซออร์ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรมในเมืองในสหรัฐอเมริกา นั้น ไดรเซออร์ได้ให้รายละเอียดไว้ในนวนิยายของเขาหลายเรื่อง ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจว่า เครื่องจักรกลที่เข้ามาแทนที่ฝีมือมนุษย์ในอังกฤษสมัยดิกเกนส์นั้นกลายเป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้ในชีวิตของผู้คนที่อยู่ในเมืองในสหรัฐอเมริกาในสมัยของ ไดรเซออร์

สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมที่เติบโตทั่วทุกเมืองในสหรัฐอเมริกานั้น ภาพของโรงงานอุตสาหกรรมที่ ไดรเซออร์ให้รายละเอียดไว้ชัดเจนคือ โรงกลั่นน้ำมันที่ตั้งอยู่ใกล้นครนิวยอร์ก ภายในโรงงานเต็มไปด้วยท่อน้ำมันขนาดต่างกันทอดโยงสลัดกันดูไม่เป็นระเบียบ บ้างทอดลาดไปกับพื้น บ้างถูกรั้งติดกับผนังของโรงงาน มุมหนึ่งในโรงงานเต็มไปด้วยถังบรรจุน้ำมัน ด้านนอกของตัวโรงงานทาสีแดงเหนือตัวโรงงานเป็นปล่องไฟซึ่งสู้อากาศร้อนวันเสียจากตัวโรงงาน บริเวณโรงงานตั้งอยู่บนแหลมยื่นไปในอ่าว มีเรือบรรทุกน้ำมันทอดสมออยู่ ส่วนบนบกเรียงรายด้วยรถบรรทุกคอยการลาเสียงถึงน้ำมัน เพื่อนำไปจำหน่ายตามแหล่งที่ต้องการ ผู้ที่อยู่ใกล้บริเวณนั้นจะได้ยินเสียงเครื่องจักรกลทำงานตลอดวัน เขม่าควันที่เกิดจากการกลั่นของน้ำมันพุ่งกระจายไปในอากาศ ก่อให้เกิดภาพตัดระหว่างท้องฟ้าสีครามกับสีแดงส้มของแสงไฟที่โชติช่วงจากปล่องและสีเทาที่เนื่องมาจากเขม่าควันในอากาศ ทัศนียภาพในบริเวณนั้นมีกลิ่นกรดกระจายอยู่ทั่วไป ส่วนบนพื้นดินก็มองเห็นคราบน้ำมัน

อย่างชัดเจน⁹

นอกจากอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน ไตรเซอร์ยังให้รายละเอียดเกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตสินค้าสำเร็จรูปอย่างชัดเจนมากในนวนิยายเรื่อง Sister Carrie ลักษณะของโรงงานแตกต่างจากโรงงานในอังกฤษสมัยดิคเกนส์ ซึ่งเป็นโรงงานชั้นเดียว แต่โรงงานที่ไตรเซอร์บรรยายเป็นตึกสูงหกชั้น แต่ละชั้นมีกิจกรรมต่างกัน ชั้นล่างเป็นที่จำหน่ายสินค้าขายส่งที่ผู้คนสัญจรผ่านไปมาสามารถมองผ่านกระจกหน้าต่างเห็นพนักงานในห้องได้ แต่ละชั้นมีลิฟท์ใช้ ชั้นที่สี่เรียงรายด้วยกล่องรองเท้าสูงถึงเพดานห้อง เป็นห้องค่อนข้างมืด แออัด ซึ่งแช่ด้วยเสียงพูดคุยของคนงานกลุ่มใหญ่ ชั้นที่หกเป็นห้องขนาดใหญ่เต็มไปด้วยเครื่องจักรสำหรับเย็บรองเท้าบอลด้วยกลิ้งหนัง และคนงานส่วนใหญ่ในห้องเป็นผู้หญิงกำลังทำงานอย่างขมุกขมม¹⁰

ในด้านการคมนาคม รถไฟซึ่งเป็นสิ่งแปลกใหม่ของการคมนาคมในอังกฤษสมัยดิคเกนส์ ก็เป็นมิติใหม่ของการคมนาคมในสมัยไตรเซอร์ที่คนอเมริกันส่วนใหญ่เฝ้าคอยอย่างใจจดใจจ่อ เช่นคนในเมืองฟิลาเดลเฟีย ดังที่ไตรเซอร์ได้บรรยายใน The Financier ไว้ว่า "The city was as eager to see street-cars replace omnibuses as it was to see

⁹ "A Certain Oil Refinery", The Color of a Great City, pp. 200-201.

¹⁰ Sister Carrie , chapter IV, pp. 41-43.

railroads replace canals."¹¹

การคมนาคมที่สะดวกรวดเร็วในสหรัฐอเมริกาเอื้อให้ธุรกิจการค้าทั้งในเมืองและระหว่างเมืองดำเนินไปอย่างรวดเร็วได้ผลดี เมืองชิคาโกและนิวยอร์กจึงเป็นศูนย์กลางของธุรกิจทุกรูปแบบ เป็นแหล่งงานที่ผู้คนพากันหลั่งไหลเข้ามาหางานหาเงินเกิดปัญหาชุมชนแออัดเช่นเดียวกับในอังกฤษ สภาพสลัมที่ไครเซอร์บรรยายไว้เป็นสถานที่ที่คนงานส่วนใหญ่อาศัยอยู่อย่างแออัดในตึกสูงที่ไม่มีทางระบายอากาศ ไม่มีทางระบายน้ำ ไม่มีบันไดหนีไฟซึ่งมักจะเกิดไฟไหม้บ่อย ๆ

สำหรับความเป็นไปภายในเมืองที่แออัดไปด้วยผู้คน ไครเซอร์ไม่เพียงแต่จะเสนอภาพชีวิตครอบครัวหนึ่งอัดแน่นอยู่ในห้องที่ใช้เป็นทั้งห้องนอน ห้องอาหารและห้องทำงาน¹² เขายังบรรยายให้เห็นภาพผู้คนจำนวนมากหลั่งไหลออกจากบ้านพักตั้งแต่เช้าตรู่ เข้าไปทำงานในโรงงาน ร้านค้า อาคารธุรกิจต่าง ๆ จนกลางคืนมาเยือน กลุ่มคนเหล่านั้นจึงได้ทยอยออกจากที่ทำงานเพื่อกลับไปพักผ่อน รายละเอียดของการแสดงความเคลื่อนไหวของผู้คนในเมืองนับตั้งแต่เช้าตรู่ที่ไครเซอร์ได้บรรยายไว้ในบทความ "The City Awakes" ว่า

...Already at six and six-thirty in the morning they have begun to trickle small streams of human

¹¹The Financier (New York :The New American Library, Inc., 1981), chapter IX, p.53. All subsequent references to The Financier are to this edition, with chapter number and pagination indicated in the text.

¹²"The Toilers of the Tenements", The Color of a Great City, pp. 85-87.

beings...by seven and seven-fifteen these streams have become sizable affairs. By seven-thirty and eight they have changed into heavy, turbulent rivers, and by eight-fifteen and eight-thirty and nine they are raging torrents, no less. They overflow all the streets and avenues and every available means of conveyance. They are pouring into all available door-ways, shops, factories, office-buildings - those huge affairs towering so significantly above them. Here they stay all day long...and then at night, between five and six, they are going again, pouring forth over the bridges and through the subways and across the ferries and out on the trains, until the last drop of them appears to have been exuded...and the great turbulent night of the city is on once more.¹³

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าเมืองของดิคเกนส์และไตรเซอร์ คือ ศูนย์กลางของธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม ทศนิยมภาพของเมืองโดยทั่วไปกล่าวได้ว่าเมืองคือสถานที่แออัดไปด้วยสิ่งก่อสร้างและแน่นขนัดไปด้วยผู้คน แต่ความแตกต่างขององค์ประกอบของเมืองในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาที่เห็นชัดก็คือ ประเด็นของสวนสาธารณะ ดิคเกนส์มิได้กล่าวถึงหรือให้รายละเอียดเกี่ยวกับสวนสาธารณะที่พักผ่อนหย่อนใจของคนเมืองในนวนิยายของเขา อาจเนื่องมาจากดิคเกนส์ซึ่งเป็นคนลอนดอนโดยกำเนิดคุ้นเคยกับเมืองเป็นอย่างดีได้มองข้ามประเด็นนี้ไปเนื่องจากเป็นภาพที่เขาเห็นชินตา แต่ความก้าวหน้าด้านอุตสาหกรรม

¹³"The City Awakes", The Color of a Great City, pp. 6-7.

ซึ่งเป็นสิ่งแปลกใหม่และแปลกตาดึงดูดความสนใจและทำให้ติดเกนส์มุ่งจะนำเสนอความเปลี่ยนแปลงนี้มากกว่า ต่างกับโดโรเธอร์ซึ่งเป็นลูกหลานชาวเยอรมันผู้อพยพเข้ามาอยู่ในชนบทของสหรัฐอเมริกา ครั้นอพยพเข้ามาอยู่ในเมืองเขาจึงมองทุกสิ่งทุกอย่างที่แปลกใหม่ในเมืองต่างจากที่เขาเคยพบเห็นอย่างตื่นเต้น ชิมซิบและถ่ายทอดสิ่งที่เขาพบลงในงานเขียนอย่างละเอียดละออ งานเขียนของโดโรเธอร์สะท้อนให้เห็นว่าเมืองอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกามีความเขียวขจีผสมอยู่ โดยเฉพาะมีสวนสาธารณะเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ในบทความ "The City of My Dream" โดโรเธอร์ได้บรรยายเมืองไว้ว่า "It was an amazing city...so beautiful...and there were parks and flowers..."¹⁴ เช่นเดียวกับสวนสาธารณะสวยงามในเมืองฟิลาเดลเฟียที่โดโรเธอร์บรรยายไว้ใน The Financier ความว่า "...Philadelphia... was a city of two hundred and fifty thousand and more. It was set with handsome parks..." (Chapter I, p.5.) และสวนสาธารณะลิงคอล์น พาร์ค (Lincoln Park) บริเวณนอร์ทไซด์ (North Side) ที่เฮิร์สต์วูดพาร์คอาศัยอยู่ หรือสวนยูเนียน พาร์ค (Union Park) ที่ตั้งอยู่บริเวณเวสต์ไซด์ (West Side) ในเมืองชิคาโกในเรื่อง Sister Carrie โดโรเธอร์ได้ให้รายละเอียดไว้ว่านอกจากสวนสาธารณะจะเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ยังเป็นที่พักอาศัยชั่วคราวของกลุ่มคนจนที่อาศัยสวนสาธารณะเหล่านี้พักผ่อนในยามกลางคืน จึงกล่าวได้ว่าสวนสาธารณะที่มีอยู่ทั่วไปในเมืองของสหรัฐอเมริกาเป็นประโยชน์ เป็นทั้งอาหารตาและอาหารใจของคนอเมริกัน นอกจากการสร้างสวนสาธารณะแล้ว คนอเมริกันยังคำนึงถึงคุณค่าความงดงามที่ธรรมชาติได้สร้างสรรค์ไว้ จึงพยายามรักษาความงามนั้นไว้ ดังเช่นในเรื่อง Sister Carrie ซึ่งโดโรเธอร์ได้บรรยายถึงมิสฮิลเฮล (Mrs. Hale) ที่ชอบขับรถยนต์สมัยภาพของนอร์ทไซด์บนเส้นทาง North Shore Drive ที่ได้สร้างให้เข้ากับธรรมชาติของสถานที่นี้ไว้ว่า

¹⁴ The Color of a Great City, p. 1.

Mrs. Hale loved to drive in the afternoon in the sun when it was fine, and to satisfy her soul with a sight of those mansions and lawns which she could not afford. On the North Side had been erected a number of elegant mansions along what is now known as the North Shore Drive. The present lake wall of stone and granitoid was not then in place, but the road had been well laid out, the intermediate spaces of lawn were lovely to look upon, and the houses were thoroughly new and imposing... They rode first through Lincoln Park and on far out towards Evanston, turning back at four and arriving at the north end of the Shore Drive at about five o'clock... (Chapter XII, p.112.)

ดังนั้นจะเห็นได้ชัดว่าสวนสาธารณะและธรรมชาติที่มนุษย์พยายามรักษาให้คงอยู่สามารถสนองตอบความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการใช้เวลาส่วนหนึ่งในชีวิตกับความสงบและความชื่นบานตามธรรมชาติได้เป็นอย่างดี

จากที่กล่าวข้างต้นจึงนำมาสู่ข้อสรุปว่าลักษณะของเมืองในอังกฤษและสหรัฐอเมริกาที่ดิคเกนส์และโดโรเซอรัน่าเสนอมีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะความเปลี่ยนแปลงทางวัตถุในเมืองกระหอบกระเทือนต่อสังคมเป็นอย่างมาก และเป้าหมายของนักเขียนทั้งสองมุ่งสะท้อนให้เห็นความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในเมืองมากกว่าทัศนียภาพที่เปลี่ยนไป ซึ่งผู้เขียนจะเริ่มวิเคราะห์โดยละเอียดในบทต่อไป